

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

• Субота, 4 квітня 1981 року •

№ 41 (2925).

Ціна
2 коп.

РІШЕННЯ
XXI ЗІЗДУ
КПРС
В ЖИТТЯ!

Весняне
поле

ТВОРИ, МОЛОДА П'ЯТИРІЧКО!

Члени механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків без вагань довірили очолювати їхній колектив комсомольцеві Володимир Сіненку. Сім років після армійської служби трудиться він у рідному колгоспі «Шлях до комунізму» Добровеличківського району: спочатку шофером, а останнє п'ятиріччя — механізатором. Багаторічна ланка Володимира без затрат ручної праці. За кілька днів механізатори порядкують на бурякових лапах, а нині хлопці сіють горох. При плані 13 агрегат Володимира Сіненка щодня за сієє 17 гектарів поля. На знімках: пропалець першої сьогодні майорить на Т-70, якого веде комсомолец В. СІНЕНКО, в колгоспі «Шлях до комунізму» сіють горох.

Фото В. ГРИБА.

Поле нашої надії

Осінь

... Тепер навіть не пригадаю, хто подав ту ідею. Аркадій Вальчик? Яків Зацерковний? А може, брат мій — Леонід? Головне — захопила вона всіх без винятку. Це ж так заманливо: працювати всім разом, комсомольсько-молодіжним колективом.

Іван Васильович Кошлак, секретар парткому, нас підтримав. «Молоді прихильники держання, пошук», — говорив він, пам'ятаю, на засіданні правління колгоспу. — Хлопців манять масштабні діла, де вони зможуть повною мірою виявити енергію, ентузіазм, показати здібності, знання...»

Коли розповів товаришам, що відтепер ми — механізована ланка по вирощуванню кукурудзи, особливого захоплення на їхніх обличчях не побачив. Та цього й слід було чекати: нікому ще в нашому господарстві не вдалося зібрати кукурудзи більш як по 25—27 центнерів з гектара. От усі й розкисли («Хіба тут докажеш себе...»).

Вдалось-таки переконати, що відстаюча ділянка виробництва — то найбільш годатний ґрунт для самоствердження. Хлопці з головою поринули в роботу.

Комсомольсько-молодіжний:
аналіз практики

Перед більшістю новостворених колективів постає питання: з чого почати. Нам ніколи було задумуватись. Ділянку (неподалік від табору тракторної) нам віддали відразу. Раніше цю площу займала озима пшениця. Про кращий попередник підкачаністу годі й мріяти. Комсомольсько-молодіжному вдалося виконати одну з найголовніших хліборобських заповідей: ми не залишили жодного гектара землі на веснооранку. При зябловому обробітку ґрунту в рядки внесли по 10 центнерів мінеральних добрив. Цей агрозахід обов'язковий при вирощуванні кукурудзи за індустріальною технологією.

Отже, перший крок зроблено. А попереду ще стільки випробувань...

Зима

Переваги колективних форм праці саме в тому

й полягають, що вони націлюють на спільний пошук внутрішніх резервів.

Ремонт сільськогосподарської техніки, підготовка її до весняно-польових робіт — процес надзвичайно трудомісткий. До того ж для успішного проведення його необхідна неабияка професійна майстерність. А у кожного з членів нашого колективу за плечами два-три, найбільше п'ять років механізаторського стажу... Та ні, не розгубилися хлопці. Більше того, виступили ініціаторами колгоспного змагання: всю ґрунтообробну техніку поставити на лінійку готовності до 1 січня.

Не буду вдаватися в подробиці, не розповідати про труднощі (а вони були), скажу тільки, що слова свого ми дотримали.

Про повну готовність до виходу в поле комсомольсько-молодіжний ко-

лектив рапортував напередодні відкриття XXVI з'їзду КПРС.

Весна...

От і прийшла вона — гомінка, довгождана, хвилююча. Ні, ми не чекали весни складами руки. Наєпки — наполегливо працювали. Припасли чимало органічних добрив, власноручно виготовили шість вирівнювачів, які допоможуть провести сібку кукурудзи з найвищою якістю. У повній кількості вже маємо й високоефективний гербіцид «ерадикан». Внесення семи кілограмів його в рядки під час сівки гарантуватиме повну відсутність бур'янів пізніше, коли появляться сходи.

Весняний вітер швидко підсушує ґрунт. Не зогляділись навіть, як настала пора закривати вологу. Роботу цю плануємо виконати за кілька днів. А коли ґрунт добре прогріється, почнемо сібу.

Весело, завзято працюють комсомольці на своєму полі.

А. ЧЕРНЕНКО,
ланковий комсомольсько-молодіжний механізованої ланки колгоспу імені XX з'їзду КПРС.
Бобринецький район.

В ОБКОМІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

В газеті «Радянська Україна» 28 березня ц. р. опубліковано звернення учасників зустрічі в редакції — ветеранів Великої Вітчизняної війни, новаторів виробництва, активістів руху на захист миру, — які пропонують провести на честь Дня Перемоги Вахту пам'яті під девізом «Подвиги в праці — мир на землі». Надаючи важливого значення цій ініціативі в підвищенні політичної і творчої активності у боротьбі за здійснення рішень XXVI з'їзду КПРС, — успішне виконання і перевиконання завдань одинадцяті п'ятирічки, бюро обкому партії постановило рекомендувати міським і райкомам партії, периним партійним, профспілковим і комсомольським організаціям забезпечити широке роз'яснення і повсюдну підтримку важливої

патріотичної ініціативи про проведення з 9 квітня по 9 травня Вахти пам'яті. Міським і райкомом партії, периним партійним організаціям, виконкомом Рад народних депутатів, облпрофраді, обкому ЛКСМУ, господарським органам запропоновано організувати Вахту пам'яті у всіх виробничих колективах, на кожному робочому місці, добитися якості її проведення найвищою виробітку, випуску продукції тільки найвищої якості, посилення ідейно-виховної роботи, використати проведення Вахти пам'яті для посилення турботи про ветеранів війни, поліпшення умов їх праці й побуту, підвищення громадсько-політичної активності колишніх фронтовиків.

ІНІ-
ЦІ-
АТИВА

КОЖЕН У ПОШУКУ

Комсомольсько-молодіжний колектив продавців магазину № 86 виїхав переможцем передз'їздовського соціалістичного змагання в системі міськпроторгу. Дівчата, очолювані Аллою Кузьменко, значно перебили планові завдання, доведені до відділу «Галантерея», і, що не менш важливо, обслуговували покупців культурно, ввічливо. Свідченням того — численні подяки відвідувачів.

Добре йдуть справи у дівчат і піші. Колектив першим у магазині справився з тримісячним планом, реалізувавши понад завдання товарів на 22 тисячі карбованців. Тож ніхто не здивувався, коли на відкритих партійних

зборах у міськпроторзі Алла Кузьменко заявила про бажання своїх подруг Людмили Бичук, Тетяни Коваленко, інших членів КМК, а також їхніх наставниць Юлії Іванівни Чалої і Раїси Анатоліївни Чорної виконати план чотирьох місяців до 22 квітня — 111-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Такі ж зобов'язання взяли комсомольсько-молодіжні колективи Ірини Тищенко, Валентини Євчі, Наталії Чайковської, Ірини Овчаренко.

Ведучи колективний пошук резервів, впроваджуючи нові форми торгівлі, підвищуючи її ефективність, спільним ділом відповідають на рішення XXVI з'їзду нашої партії, постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцяті п'ятирічки».

І. ПРИХОДЬКО,
секретар комітету комсомолу міськпроторгу.
м. Кіровоград.

РІВНЯННЯ — НА КРАЩИХ

Добре трудиться нинішнього року колектив швейного цеху, що в селі Злишні нашого району. За січень та лютий він виробив продукції на 118 тисяч карбованців при завданні 71 тисяча. На 165—170 процентів вико-

нували швачки денні виробничі завдання.

Заняття, ентузіазм, міцна дружба, досконале знання своєї справи — ось що характерне для цього колективу, де працюють тільки дівчата.

В. ДОНЦОВ,
Меловишівський район.

Вони справді — такі невгамовні, ці хлопці і дівчата. Здається, в усіх цехах, на розрізах і шахтах побував, усе розповів, а вони знов прийшли на зустріч у Палац культури. І не відпускають, розпитують, розпитують...

У душі він був вдячний їм, цим юним, котрі хотіли ще і ще раз почути про з'їзд партії і просили його, Павла Йосиповича Олещука, делегата форуму комуністів, очевидця та учасника історичної події, ще і ще раз розповісти про ті неповторні дні.

«Як нелегко знайти слова, щоб передати ту атмосферу урочистості і водночас діловитості, що панувала на з'їзді», — підмавав себе на думці Павло Йосипович. Ні, йому, робітничому, машиністові ек-

Це Валя Слеста, ведуча, звертається знову до нього. Молодець Валентина. Спигала те, що хвилює, мабуть, кожного у свої двадцять. І він свого часу роздумував, коли будувати у 60-х роках розріз «Морозівський»: що важливіше — будувати шахти чи видобувати вугілля...

Відповів коротко, чітко:

— Праця. Ударна, наполеглива. На кожному робочому місці. Щоб утілити в життя все, що накреслила партія. Щоб краще жити.

Ці слова Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, сказані на з'їзді КПРС, узяла за девіз його бригада. «Кожна зміна — ударна», — повідомили йому товариші своє рішення, як поверну-

ДЕЛЕГАТ ПОВЕРНУВСЯ ЗІ З'ЇЗДУ

Коли тобі двадцять...

скажатора, не вперше виступати перед такою численною аудиторією. Не раз, бувало, просив слова на зборах, звертався до бригади, йшов у партком. Коли об'єднання «Олександрівський» катастрофічно «валило» план, коли його розріз «Бандурський» був у критичному становищі. Слів ніколи не добирало, знав: розуміють. Сьогодні ж, на зустрічі з молоддю, хвилювався...

Розповідав пекучо, детально, по хвилинках — так, як запам'ятав кожен із тих незабутніх днів. Про Мавзолей В. І. Леніна, про прийом у міністра пугільної промисловості Б. Ф. Братченка...

Замислив, кожне слово ловлять про звітну доповідь ЦК КПРС XXVI з'їзду партії, з якою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. Уважно слухають розповідь про виступ Голови Ради Міністрів СРСР М. О. Тихонова, про виступи делегатів-шахтарів.

Старався не переказувати змісту, а виділяти головне, основне, щоб довести значущість партійних документів, велич їх накреслень. Співнявся на питаннях, що безпосередньо стосувалися пугільної промисловості.

Він любить молодих. І хлопці йдуть до нього в колектив. Подобається йому новачки. Он Микола Шандра вже працює нарівні з ним — машиніст екскаватора. Незабаром і Сашко Кулик, що помічником тепер, освоїв цю професію. Хлопці — наймолодші у бригаді, але спробуй сказати їм: «Молоде-зелене» — образяться, тепер уже й досвідченим не поступаються. Важко було справитися торік із завданням, та виїхали і перемістилися у відвали два з половиною мільйони кубометрів породи. Без Миколи і Сашки не змогли б стільки...

Павло Йосипович замовк на хвилину, замислився.

А скажіть, будь ласка, що, що півдасе для молоді пайгодовини у житті?

ся з Москви. «За рік — 3 мільйони кубометрів породи», — він першим поставив свій підпис під новим зобов'язанням бригади.

Трохи більше місяця минуло відтоді, а надплановий рахунок його екскаваторників сягнув уже більше 50 тисяч кубометрів гірничої маси. Квартальне завдання першого року п'ятиріччя виконали до 22 березня. Добрий початок...

— Павле Йосиповичу, ви слухали в первооснові документи партійного з'їзду, голосували за їх прийняття. А як тепер працюєте з ними?

— Я відвідував економічний гурток. Там вивчаємо матеріали XXVI з'їзду КПРС, пов'язуючи їх із тими завданнями, що стоять перед нашим колективом. Сам — наодичі — читаю — перечитую партійні документи. Це воістину невичерпна скарбниця трудового патхення...

П. П. Олещук зіштовхав зі сцени, і юнаки та дівчата відразу оточили його в залі.

— Покажіть фотографії... Це — на Красній площі?

— Таку медаль вручають кожному, хто побував в Зоряному? — допитувалися.

— А коли космонавт Л. І. Попов приїде в Олександрію? Ви ж зустрічалися з ним...

Вони й під час концерту не могли заспокоїтись, раз у раз зверталися до нього пошепки. І Павло Йосипович так само пошепки відповідав, передзав по ряду суверенів, що привіз зі столиці. І вже коли оголосили, що буде виконано український народний танець, заблагав: «Дазайте подивимось».

Колісь, як і йому було двадцять, танцював у шахтарському ансамблі. Приємний сюрприз зробили комсомольці, підготувавши цей танець. Павло Йосипович сидів зворушений, щасливий...

Н. ЧЕРНЕНКО.
М. Олександрія.

Заспівачка

Звіти і вибори в шкільному комсомолі

На трибуну зборів

Минулого літа всі п'ятдесят вісім комсомольців Канізької середньої школи працювали на фермі, в полі. Колгосп імені Леніна доручив їм вирощувати на площі п'ятдесят гектарів кукурудзу. Гарну врожайність. Перед у роботі вели секретар комсомольської організації Наталка Рибка та бригадир шкільної навчально-виробничої бригади Тарас Понка. Вісім чоловік під час життя були помічниками комбайнерів.

А ще у великій пошані в школі, каже Наталка, патріотична робота. Дівчата вчаться на курсах медсестер, хлопці — в оборонних гуртках. Усі вони листуються з рідними воїнів, що загинули, визволяючи Каніж. Особливо тесла дружба з рідним загубленим Героєм Радянського Союзу Ахріменка. Коли йшов бій за село, він з в'язкою гранат ки-

нувся під головний фашистський танк, підірвав його, загинув і сам. На мгилах воїнів весною, влітку і восени ростуть квіти. Їх доглядають піонери і комсомольці.

Існує в школі золоте правило: живеш у селі — знай його історію, людей, сучасне.

Зустрічалися комсомольці вісімдесятих з першими комсомольцями села — учасником Канізького повстання 1918 року А. К. Яровенком, пенсіонеркою-вчителькою В. П.

Софу, делегатом XXVI з'їзду Комуністичної партії України М. Г. Герішкульом. А коли його, Герішкула, цього року нагородили орденом Трудового Червоного Прапора — першими привітали його.

І ветеранам, і теперішнім трударям як подарунок комсомольці влаштували концерти — в Будинку культури, в полі, на фермі. Сама Наталка в цьому зразок для всіх: любить літературу, дуже гарно декламує, співає, у неї чудовий голос, дикція.

Одним словом, заспівачка. Почалася четверта черга. Іде напружене навчання. Комсомольці вчаться добре. Наталка — кругла відмінниця.

А Тарас Понка уточнює плани навчально-виробничої. З вогником, з комсомольськими завданнями щодня учні на поміч батькам... А тепер садять дерева, прикрашають вулиці, шкільний майдан, сіють квіти. Розвивають політичну й художню літературу, поповнюють, комплектують свої бібліотеки. Допомагають ветеранам, інвалідам Великої Вітчизняної війни. Збирають металом — для БАМУ, для нових будов...

Скільки хороших, потрібних справ! І всюди заспівачкою вона, секретар Канізької шкільної комсомольської організації, дев'ятикласниця Наталка Рибка.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

Життя

спілки

КИРОВОГРАДСЬКИЙ проектно-конструкторський інститут створено на базі державного спеціалізованого конструкторського бюро порівняно недавно. Значно розширився штат організації, зросло можливості колективу. А разом з тим виникли проблеми зростання. Це такі, як необхідність підвищення загального рівня освіти і кваліфікації молодих кадрів (третья співробітників інституту — комсомольці, і їхнє число постійно збільшується завдяки приливу нових молодих кадрів), це й загальна потреба у зміцненні виробничо-дослідної бази, бо цех дослідного виробництва щиро змушений працювати за надзвичайно напруженою програмою.

Комсомольці, що виступали на зборах, говорили просто й по-діловому. Багато сторін життя організації зацікавили виступи, та все ж у кожному прозвучала думка про те, що створення для сільського господарства таких новітніх машин, які відповіли б його сучасним потребам, — найголовніше в усіх спільнотській роботі, її вістрі.

Вирішальна, найгостріша ділянка сьогодні — впровадження наукових відкриттів і винаходів. Науково-дослідні і проектно-конструкторські роботи слід тісніше зімкнути — економічно й організаційно — з виробництвом.

(із Звіту ЦК КПРС XXVI з'їзду партії).

Всесоюзні комсомольські збори

«РІШЕННЯ XXVI З'ЇЗДУ КПРС — ВИКОНАЄМО!»

ВИПРАВДАТИ ДОВІР'Я

об'ємів ми змогли підвищити продуктивність роботи агрегату, полігичні його завантаження і знизити матеріалоспоживність відкриттям підпійної дошки. Кілька таких машин уже відправлено на Кубань для випробування і впровадження у практику виробництва буряків за індустріальним методом.

У ВИГОТОВЛЕННІ І ЦІЛІ та багатьох інших машин, над якими працює колектив інсти-

туту, беруть безпосередню участь комсомольці цеху дослідного виробництва. Який же їхній внесок у загальну скарбницю?

Говорить слюсар цеху Сергій Давидов:

— Ми успішно співпрацюємо зі своїми передз'їздовськими зобов'язаннями. З перевиконанням завдань працювали в дні роботи партійного форуму. І нині, втілюючи в життя його величезні рішення, наші спільноти на

Фрагмент життя

Островський, Черепенченко, Малихін, Савенко — прізвища цих комсомольців з відділу приладів добре відомі в інституті. Та воно й не дивно, адже, мабуть, неможливо знайти в житті колективу такі моменти, коли б ці хлопці не були в центрі життя, в гущі цікавих і потрібних справ. Вони і спортсмени — ось нещодавно брали участь у стрілецьких змаганнях, і раціоналізатори — активні учасники конкурсів новаторів...

Секретар комсомольської організації інституту Ольга Мадина, розповідаючи про цих молодих людей, зауважила: — Нічого надзвичайного в тому, що хлопці так багато встигають, немає. Просто їм довіряють...

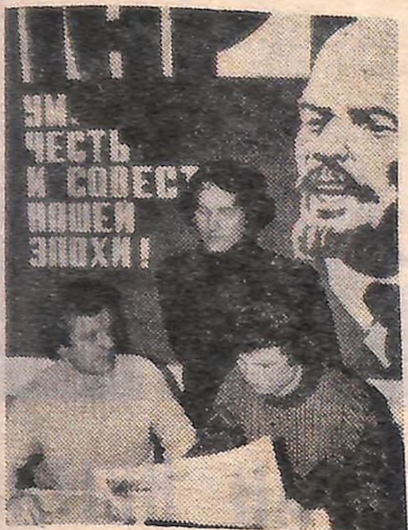
Довіряти молодим... Про це говорили на зборах і секретар інститутської партійної організації В. В. Гузьєва. Довір'я зобов'язує. виправдати його — це значить зробити ще один крок до мети, до становлення самого себе.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

КИРОВОГРАД. Колектив Кіровоградського проектно-конструкторського інституту випробування понад сто зразків нових посівних машин. Особлива увага тут приділяється створенню широкозахватних і номінованих агрегатів. На знімку: провідний конструктор, наставник М. І. Манякіна з молодими інженерами, комсомольцями Тамарою Крестовою, Тетяною Рибчинською і Ларисою Андріаш.

Фото Р. СПЕЯКІНА.

**РОБІТНИ-
ЧИЙ КЛУБ
КОМБІНАТУ
«КІРОВОГРАД-
МАШВАБУД»
ВІДКРИЛИ
БІЛЬШЕ ТРЬОХ
МІСЯЦІВ ТО-
МУ. ДНЯМИ
МОЛОДІ БУДІ-
ВЕЛЬНИКИ
СПРАВЛЯЛИ
ТУТ НОВОСІЛ-
ЛЯ — САМЕ
ТОДІ, КОЛИ В
ЗАКЛАДІ ПО-
СЕЛИЛАСЯ
ПІСНЯ.**

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

професійним артистом цирку Р. Д. Нікомаровим будували будівельників спиритів, винахідників, оригінальність кожного номера. На кінці виходили акробати-ексцентрики, силачі з гірями, бралися за перевтілення ілюзійні-маніпулятори, а роль клоуна виконував сам Нікомаров.

... Весняного вечора завітати ми в клуб, знаючи наперед, що там іде підготовка до весняного балу. Там панувала буденна, робоча обстановка. Керівник вокально-інструментального ансамблю Юрій Швец, закінчивши репе-

тицію з гітаристами, розмовляв з дівчатами-вокалістами. Духовий оркестр відшліфовував марш «День Перемоги». Учасники художньої агібригади зі своїм керівником Лідією Абрамовою читали сценарій нової програми, з якою вони мають виступати на міському огляді, а бібліотекар Раїса Мартиненко в кімнаті-читальні працювала зі своїми акти-вістами, які збираються виступати на вечорі поезії. Чи не найбільше клопоту було у сміхотворців. Нікомаров розробляв новий акробатичний етюд і групову силову вправу.

Хлопцям хотілося зробити ліричні номери, якнайвишше, але керівник циркової студії прискіпувався до кожного фрагмента, до кожного нюансу.

— Ритм, граціозність, пластика, безпосередність — підкреслював Нікомаров. — Це — передусім. Якщо буде хоч одна сценічна цілість, номер розсміється. Смішність — це не значить прикриття дурниці. Навіть химерні, повні бути розумними, добрими й делікатними.

Директор клубу попросив Олександра Чоботарова взяти баян і заходився читати сатиричні мініатюри. Біля нього з'являлися кілька хлопців і дівчат, які теж збиралися записатися у гурток.

А в спортзалі ходили гамір: триває міні-турнір тенісистів. Хто сильніший у гуртожитку?

І ось нарешті весняний молодіжний бал. Дівчата наділи свої найкращі сукні, причепурилися хлопці. Почали свою справу оркестранти — поплала мелодія вальсу...

Тут, на вулиці Пацаєва, випувала мелодія весни і молодості. Дівчата, що прийшли на бал з вулиці Севастопольської (там теж є гуртожиток комбінату), по-доброму заздріли, що живуть не тут, у новому гуртожитку, де так багато робиться, аби після робочої зміни будівельники могли стресити втому, набратися бадьорості і вітри.

Щоправда, Євген Векслер одразу ж зауважив, коментуючи програму балу:

— Це тільки початок. Пісня щойно поселилася у нас. І ми ще не знаємо уподобань кожного нашої гостя. Треба ще закупити костюми, інструменти, прикрасити всі ходи. Бракує нам здібних танцюристів, співаків, акти-вістів, читців, людей, обдарованих різносторонньо. Вони, звичайно, тут є, в гуртожитках. Але їм іноді не вистачає сміливості вийти на сцену. І ми шукаємо талантів і розробляємо нові форми організації відпочинку молоді. Щоб усе було розумно, красиво...

Знову хлопнула мелодія «Весняного вальсу». Вечір у робітничому клубі засвічував нові вогні. В серцях молодих людей. У нашому житті.

М. ВІНЦЕВИЙ.

Фото П. ХМУРИ

та В. ПОСТОЛАТІЯ.

ВЕСНЯНИЙ ВАЛЬС

Спочатку тут, біля шосе, що веде на Малу Виску, появилася два дев'ятиповерхових будинки — два робітничих гуртожитки. Між ними — одноповерховий споруд, ще з'єднує їх, — ідалія. Потім до цього комплексу прибудували ще один блок — клуб. Тут просторий зал, кімнати для гуртківців, кафе, бібліотека з кімнатою-читальнею, сектор для шахістів, тенісистів.

Перед тим як створити гуртки художньої самодіяльності, директор клубу Євген Векслер і художній керівник Олександр Чоботаров зустрілися з хлопцями і дівчатами майже в кожній з кімнат гуртожитку, на будівельних майданчиках. Запитували вони їх про одне: «Що треба зробити, щоб було всім цікаво? До чого передусім твій інтерес?»

Слюсар Володимир Кученко хотів не так уже й багато:

— У клубі повинні бути духовий оркестр, вокально-інструментальний ансамбль і гурток сміхотворців — вечора відпочинку без цього не влаштуєш.

Інженер Світлана Горбань була за те, щоб хутчіш відкрити дискотеку. Плитковик Сергій Буга пропонував «реконструювати» художню агібригаду «Мастерок», щоб у ній

було дві групи — одна складалася з учнів профтехучилища, друга з робітників.

Векслер переконувався: треба в клубі створювати клуби за інтересами. І почалася копійна робота.

Керівник духового оркестру Микола Гурович Кузьмич, записавши у свій колектив понад сорок робітників, зрозумів, що й це мало. Не обійдеться без юних барабанщиків. Вийр випав на старшокласницю підшефної школи № 29. А муляр Леонід Слободян, уже «старонил» в оркестрі, аважав, що й без випускників МПТУ № 2, яке є базовим для комбінату, колектив теж не матиме перспективи: на завтра учні профтехучилища поповнять робітничу сім'ю...

Б УЛІІ тематичні вечори, бесіди, зустрічі з цікавими людьми, диспути. І щоразу перед тим, як починалися танці, за роботу бралися члени циркової студії — це той же гурток сміхотворців. Микола Пономаренко, Віктор Богуненко, Іван Прожого, Володимир Гайдай, Люся Ляшенко, Катерина Петренко, Володимир Поляков разом зі своїм наставником, у минулому

Отакі вони, сміхотворці.

... А потім пісню подарували гості будівельників.

▲ Ділова розмова в кімнаті-читальні (фото вгорі).

Телефонували з гарнізонного офіцерського клубу: — Чи правда, що у вас у гостях Віктор Женченко?

— Правда. — А що він співатиме? Ціналять, зокрема, «Два кольори». Десять років тому він цю пісню виконував у Берліні. І як!

— Цього разу він читатиме вірші.

— При чому тут вірші?..

— Жіночий голос на мить урвався. — Не розумію.

Довелось пояснювати, що Віктор Женченко не тільки соліст Київської державної філармонії, відомий естрадний співак, а ще й поет, автор кількох поетичних збірок, член Спілки письменників. І що цього разу він прибув у Кіровоград з авторськими примірниками своєї нової книжки — «Сонячний бік вулиці».

У кожному фанті такого предзнамення інтересів немає ніякої особливості: винятковість. Література знає чимало обранців інших професій — інженерів, лікарів, художників.

Доля В. Женченка — приклад щасливої гармонії. Співак і поет взаємно до-

повнюють один одного. Візуально це простежується в кількох напрямках. Навчання в Харківській державній консерваторії, робота в Денецькому театрі опери та балету. Ташкентському театрі опери та балету імені Навої і, нарешті, в столичній філармонії — стали своєрідним підмурком, основою музичного початка в його поезії. А ще — збагатили тематично.

Мотиви мандрів поетичний у його книжках. Географія тільки тих поїздок, що закріплені в словах, викликає добру заздрість. «Стою на Шипці», «Веймар», «У Білому морі», «Тюмень». Дека-

да, «Самарканд», «Уральські ескізи», «Вертаючись із гастрольної поїздки», «Знову в Архангельську», «На Крайню Північ», «Порт Певек», «Чукчанка», «Селище Уселем» — назви цих творів свідчать самі про себе.

Не менш красномовні й назви книг — «Струна», «Батькова скрипка», «Сонячний бік вулиці».

Серед творів останньої книги, навіяних мандрівками, — чимало зворушливо поетичних, точних у деталях, цільних, безпосередніх за настроєм. Узяти хоча б вірш «Вертаючись з гастрольної поїздки». В самому ритмі — напруженому,

уричастому — точно відтворено емоційний стан людини, яка змушувалася зарідною землею.

Лети, слеза моя,
лети...
Ще мить —
зап'яну всі розлуки!
Я чую,
земле,
чую...
Ти
мені вже простягаєш
руки...

Та найбільш вдалий цикл «Біг оленя», в якому зосереджено північні враження автора. І вірш «На Крайню Північ», і особливі тетрагіти «Порт Певек», і «Вірш, написаний у парі з літньою тулдарою», і, звичайно ж, «Біг оленя», з його динамічним, напруженим

інтонаційним малюнком і несподіваною кінцівкою — емоційно переконують не абстрактним замальованим екзотичним краєм, а ціною сповідальності, конкретністю зірко підмішеної деталі.

Підсилюють цей цикл і «Чукотські переспів», створені за мотивами віршів якута Дмитра Дидасва, ескімоса Анаполія Саліко, чукчів Михайла Вальтергіна, Володимира Тинескіна, евенкійки Ліни Лебедевої.

Доречно вжити автором і подвійні епіграфи, розташовані за принципом «теза-антитеза», що грає на основі ідеї обох тематичних циклів.

ПІСЛЯ
ВИСТУПУ «МК»

«Резерв — молоді кадри»

Рейдовий матеріал під такою назвою було надруковано в номері нашої газети за 27 січня. В ньому йшлося про подолання організації соціалістичного змагання молоді, ослаблення уваги до руху комсомольсько-молодіжних колективів у тваринництві Новоархангельського району. Було зазначено також проблеми організації дозвілля молоді на селі, питання благоустрою сіл і тваринницьких ферм.

Відповідь на виступ «Молодого комунара» при-слали до редакції другий секретар Новоархангельського райкому Компартії України. Він повідомив, що матеріал обговорено на засіданнях бюро райкому комсомолу, правління колгоспів імені Жовтневої революції, імені Кірова та імені Карла Маркса. Критику визнано справедливою.

На молочнотоварній фермі № 1 колгоспу імені Кірова створено комсомольсько-молодіжний колектив доярок. До нього ввійшло вісім працівників, сім з яких — комсомолки. Дівчата зобов'язалися надати цього року по 3000 кілограмів молока від корови.

У рішенні правління колгоспу імені Жовтневої революції передбачено заходи налагодження роботи по ігучному осмеленню худоби, підвищення матеріальної зацікавленості тваринників у боротьбі за якість продукції. За кожного молодого дояркою закріплено наставників із числа досвідчених працівників ферми.

Для вокально-інструментального ансамблю Небелівського відділка колгоспу імені Карла Маркса районний відділ культури виділив необхідні електромузичні інструменти, апаратуру.

Для подання практичної допомоги колгоспам у благоустрої ферм та будівництва під'їзних шляхів рішенням бюро райкому, Компартії України і виконкомом районної Ради народних депутатів за ними закріплено шефів-будівельників.

ПОКЛИК ДОРІГ

Майстри

новцюють один одного. Візуально це простежується в кількох напрямках. Навчання в Харківській державній консерваторії, робота в Денецькому театрі опери та балету. Ташкентському театрі опери та балету імені Навої і, нарешті, в столичній філармонії — стали своєрідним підмурком, основою музичного початка в його поезії. А ще — збагатили тематично.

Мотиви мандрів поетичний у його книжках. Географія тільки тих поїздок, що закріплені в словах, викликає добру заздрість. «Стою на Шипці», «Веймар», «У Білому морі», «Тюмень». Дека-

да, «Самарканд», «Уральські ескізи», «Вертаючись із гастрольної поїздки», «Знову в Архангельську», «На Крайню Північ», «Порт Певек», «Чукчанка», «Селище Уселем» — назви цих творів свідчать самі про себе.

Не менш красномовні й назви книг — «Струна», «Батькова скрипка», «Сонячний бік вулиці».

Серед творів останньої книги, навіяних мандрівками, — чимало зворушливо поетичних, точних у деталях, цільних, безпосередніх за настроєм. Узяти хоча б вірш «Вертаючись з гастрольної поїздки». В самому ритмі — напруженому,

уричастому — точно відтворено емоційний стан людини, яка змушувалася зарідною землею.

Лети, слеза моя,
лети...
Ще мить —
зап'яну всі розлуки!
Я чую,
земле,
чую...
Ти
мені вже простягаєш
руки...

Та найбільш вдалий цикл «Біг оленя», в якому зосереджено північні враження автора. І вірш «На Крайню Північ», і особливі тетрагіти «Порт Певек», і «Вірш, написаний у парі з літньою тулдарою», і, звичайно ж, «Біг оленя», з його динамічним, напруженим

інтонаційним малюнком і несподіваною кінцівкою — емоційно переконують не абстрактним замальованим екзотичним краєм, а ціною сповідальності, конкретністю зірко підмішеної деталі.

Підсилюють цей цикл і «Чукотські переспів», створені за мотивами віршів якута Дмитра Дидасва, ескімоса Анаполія Саліко, чукчів Михайла Вальтергіна, Володимира Тинескіна, евенкійки Ліни Лебедевої.

Доречно вжити автором і подвійні епіграфи, розташовані за принципом «теза-антитеза», що грає на основі ідеї обох тематичних циклів.

Тиша... А вона існує?
Чи не сон думи-нездак?
Чуєш:

мій цілунок (чую!..)

диха на твоїх губах.

... Знаю, що не вічно

жити,

зникне назвіть тінь

моя;

все ж нелегко увалити

безкрай...

беззміє...

безгомінь...

Це вже з вірша іншого

плану, позначеного тонкіс-

тю мислі і почуття.

Від дії «у» множинно —

дужим вирі дия» («Угорсь-

кі ескізи») — до роздуму,

як творчого початка, і на-

вики — таку модель життя

утверджує ліричний герой

у своїй книжці В. Женченка.

В одному з віршів він ус-

таме автора обмовився: «У

мене в грудях — північ

клич доріг», тим самим

стверджуючи свою активну

громадянську позицію. І це

прикметна ознака доби.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

М. Кіровоград

Йде обласний огляд роботи колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО.

«ОЛІМПІЄЦЬ» ЗМАГАЄТЬСЯ З «ЮНІСТЮ»

Наш огляд — це не інспектування фізкультурних активістів, усіх тих, кому доручено роботу по фізичному вихованню молоді. Ми хочемо показати кращі колективи фізкультури, які стали правофланговими. Наша мета — допомогти правильно зорієнтуватися тим, хто ще не визначився до кінця, готуючи майбутні значківці ГПО до залікових стартів.

Минув перший квартал року. Це — перший етап огляду. В найближчих номерах ми назвемо переможця, якому буде вручено перехідний кубок «Молодого комунара». А сьогодні оглянемо матеріали, що їх подали в редакцію районні й міські спорткомітети, перегорнемо листи читачів, прислухаємось до пропозицій і сигналів деяких фізкультурних та комсомольських активістів, самих спортсменів.

ПЕРЕДУСІМ про відзначення 50-річчя ГПО. У більшості колективів Кіровограда, Голованівського, Онуфріївського районів досі не проведено жодного масового заходу, який би присвячувався цій даті. А ЦК ЛКСМУ, Спорткомітет УРСР рекомендували влаштувати старт з багатоборства ГПО, тематичні вечори і конкурси, паради фізкультурників, показові виступи спортсменів, зустрічі з кращими багатоборцями ГПО, ветеранами спорту, спартакіади призовної молоді, активізувати шефську допомогу сільським колективам фізкультури, огословити конкурси любителів фото- і кіностудій на краще висвітлення роботи з комплексу ГПО, на кращу постановку роботи з ГПО на спортивних спорудах. З метою дальшого залучення трудящих до систематичних занять фізкультурою і спортом, до масового складання нормативів ГПО слід було використати і всеосязний огляд-конкурс «Від значка ГПО — до олімпійської медалі», ширше втілювати в життя гасло «Кожен

значківець. ГПО — ударник п'ятирічки».

Але є ще час надолужити прогалини. Адже святкування ювілею ГПО триватиме цілий рік.

Наш громадський кореспондент з Вільшанського району Валерій Горенко повідомляє, що в ці дні в Йосипівській восьмирічній школі йдуть змагання між командами «Олімпієць», «Орля», «Юність». Міряються силами бігуни, гімнасти, стрільці. Масовими були змагання «Нумо, хлопці!». Тут перемогли саме ті, хто успішно склав залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою нового комплексу ГПО.

галузі. Диспетчер Людмила Зарудня успішно стартувала на першості обласної ради ДСТ «Колос», де брали участь збірні команди районних рад товариства.

А в Гайворонському районі показовими вважають колектив фізкультури тепловозоремонтного заводу, громадський актив якого очолює директор підприємства майстер спорту СРСР Д. А. Деркач. У зимових стартах тут узяло участь 211 майбутніх значківців і тих, хто почав перепідготовку. Найбільш масовими були змагання на лижних траасах, на вогневому рубежі. Цього року на розвиток спортивно-масової роботи в колективі, на придбання спортивної форми, інвентаря завком профспілки виділив понад 20 тисяч карбованців.

Нині в колективі закінчили кращих спортсменів очолюють три майстри спорту, які виконали нормативи торік. Це вони передусім разом з громадськими інструкторами і тренерами допомогли в першому кварталі вийти на новий рубіж 86 розрядникам і 89 значківцям.

Плодотворну роботу розгорнуто в колективі фізкультури «Чайка» м. Світловодська, де в однаковій мірі складанням нормативів комплексу охоплено всі вікові групи робітників. Тут стали популярними змагання між спортивними сім'ями, за місцем проживання, між командами цехів і відділів, між комсомольсько-молодіжними бригадами.

Устинівський районний спорткомітет пропонує відзначити колектив фізкультури радгоспу «Інгульський», з Новгородки на-

Новомиргород сь к и й районний спорткомітет представив нам кращий колектив фізкультури, який створено в райсільгосптехніці. Тут за три місяці підготовлено понад 40 значківців ГПО. Інструктор по спорту Леонід Зінченко згуртував команду, яка зайняла перше місце на обласних змаганнях із зимового багатоборства ГПО серед спортсменів колективів

дійшла характеристика на провідний колектив місцевої середньої школи № 2.

З деяких районів і міст області ми ще не отримали матеріалів. Чекаємо їх до 10 квітня. І разом з цим ждемо повідомлень про цікаві заходи, приурочені до 50-річчя ГПО.

На знімку: ірраца багатоборства ГПО з Новомиргорода Людмила Зарудня. Фото В. ГРИБА.

КОТИЛОСЯ
«П'ЯТЕ КОЛЕСО»

Стельмахи «ПК»

І квітня в Палац культури імені Жовтня гумористи Кіровограда вкотре «П'яте колесо». Так, саме те, яке ось уже не перший рік мандрує по сторінках молодіжного часопису «Молодий комунар».

Сценарій цього вечора був епівнений усмішками, гуморесками, веселими піснями місцевих авторів і відомих радянських письменників та композиторів. У програмі своєрідного концерту, присвяченого Дню сміху, лунали твори Бориса Чамлая, Павла Глазового, Михайла Жванецького та інших.

Дзвінки хвилі дружних оплесків накочувались на сцену після виступу артистів народного театру Палацу культури імені Жовтня та вокально-інструментальних ансамблів «Алегро» і «Веселий настрій».

Особливий успіх випав на долю артиста обласного музично-драматичного театру Бориса Ткаченка. Він прочитав кілька гуморесок сучасних авторів.

Головний стельмах «П'ятого колеса» — журналіст «Молодого комунара» Валерій Гончаренко прочитував кілька «афе»ризмі», вичитав кілька повідомлень з «Дошки оголошень» і розповів дві «неправдоподібні історії». Його виступ усі слухачі зустріли схвально, тобто добродушним сміхом.

Гуморину-81 дотепно проілюстрували актори-кріпівничани Людмила Феденкова і Борис Ткаченко, показавши фрагмент із п'єси Г. Квітки-Основ'яненка «Шельменко-денщик».

Вибухом оплесків глядачі зустріли виступ учасників самодіяльного цирку міського профтехучилища № 2.

Цей вечір організували працівники Палацу культури імені Жовтня і редакції газети «Молодий комунар».

В. ВАСИЛЕНКО.

СЕРЕД КНИГ

«Кишенькове богослов'я»

Кишеньковий фонд атеїстичної літератури поповнився ще одним цікавим виданням «Кишенькове богослов'я», або Короткий словник християнської релігії, написаний абатом Берньє у XVIII столітті. Словник належить до кращих творів світової атеїстичної літератури.

Жвавою, життєвою, талановитою назвав В. І. Ленін публіцистику атеїстів XVIII століття. У цій публіцистичній книзі засобами гострої атеїстичної сатири викривається антинауковий характер основних понять християнського богослов'я, облудність його культу і обрядовості.

Кадр із фільму «Хліб, золото, наган».

КІНОЕКРАН КВІТНЯ

Квітневий екран області буде різноманітним і цікавим. Прихильники будь-якого жанру — пригодницько-детективного, документального — історичного, фантастично-наукового зможуть задовольнити свої інтереси.

Минає двадцять років з часу першого польоту в космос, що його здійснив радянський космонавт Юрій Гагарін. Цій історичній події присвячено тематичний показ фільмів. У кінозалах області йтимуть картини, які завоювали широке визнання глядачів. Це — «ПРИБОРНА ДІЯЛЬНІСТЬ», «ЗЛЕТ», «ЗОРЯНА ХВИЛИНА». Про дослідження радянської науки і техніки в освоєнні космосу повідомляють і хронікально-документальні й науково-популярні фільми.

Традиційний у квітні кінофестиваль, присвячений дню народження В. І. Леніна. Нинішнього року він проходить під девізом «Ідеї Леніна живуть і перемагають». Тисячі глядачів області подивляться картини про життя і діяльність вождя світового пролетаріату, інші стрічки, які ввійшли до золотого фонду кінематографії.

Привертає увагу новий твір молдавських кінематографістів «ЕМІСАР ЗА КОРДОННОГО ЦЕНТРУ». В основу його сюжету покладено історичні факти діяльності чекістів у роки громадянської війни. Фільм поставив режисер В. Бресану за сценарієм

Р. Гребенського. Сам режисер знявся в головній ролі — чекіста Маріна. З нових фільмів місяця хочеться відзначити гостросюжетний, героїко-пригодницький, «ХЛІБ, ЗОЛОТО, НАГАН», поставлений режисером С. Гаспаровим.

... Країну знесилював голод «Хліба! Хліба!» — благають діти, жінки, старі люди... А навіруги — розруха. Потрібне золото, щоб купити за кордоном верстат, паровози, хліб. Не дають спокою зовнішні вороги. Мало зброї. В нелегкій боротьбі відстоюють завоювання революції мужні, сміливі люди...

У фільмі зайняті відомі актори Е. Марценчик, В. Борисов, О. Гаспаров, Ю. Григор'єв, О. Корчинюк. На суд глядачів вніс свою нову роботу мистецтвостудії імені О. Довженка «МЕРСЕДЕС» ТКАЧЕВІД ПОГОНІ». Фільм розповідає про сміливий рейд наших розвідників у фашистський тил. Режисер картини — Ю. Плещенко, сценарій А. Локотша та І. Шевцова.

Свої «за» і «проти» має, безперечно, нова кінокомедія москвітистів «ВІДПІРАЮЧИЙ ЛАБІРИНТ». У ній знялися актори В. Басов, О. Лазарєв, В. Талізін. Режисер — Б. Бушмелєв.

Ласкаво просимо вас до квітневого кінозалу, шановні глядачі.

С. ІЛІЯШЕНКО, редактор управління кінофікації облвиконкому.

Кадр із фільму «Вечірній лабіринт».

Редактор В. СТУПАК.

Легка атлетика. Першість ВЦРПС у закритих приміщеннях відбулася в Москві. У складі збір-

ного колективу авангардців України виступали кіровоградці — вихованці тренера В. К. Іванця зі спортивного клубу «Зірка» майстри спорту СРСР Леонід Левченко та Ольга Демеха. Леонід у потрійному стрибку мав результат 15 метрів 78 сантиметрів, за що одержав диплом другого ступеня і срібну медаль. А Ольга на біговій дистанції 1500 метрів на фініші була другою.

на знімку: ірраца багатоборства ГПО з Новомиргорода Людмила Зарудня. Фото В. ГРИБА.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

Б/К 06117.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaborаторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Обсяг 0,5 аркуш. аркуш

Зам. № 171.

Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.